

troer ikke, at Englands Exempel med Hensyn til en Folkerepræsentations Sammensætning i mindste Maade kan faae Anvendelse hos os, og det Punkt kunne vi altsaa lade ligge. Det er ganske vist, at Pairskammeret er at betragte som et Slags Senat, at det ofte ikke engang læser en Correctur paa Finantsloven, men kun vedtager den en bloc; der er vel Exempler paa, at det har forkastet den, men de ere overordentlig sjeldne. Derfra kan man altsaa heller ikke drage nogen Slutning. Her have vi indført Tokammerssystemet, ikke for at efterligne England, men fordi et Eftkammer har visse bestemte Fæder, hvorledes det end er sammensat, men især, naar det er sammensat som Folkethinget hos os, hvor Sammensætningen ved den almindelige Valgret er lagt i hele Folkets Haand; der gaaer et Eftkammer ikke an, men der behøves en dobbelt Drøftelse. Det kan være rigtigt nok, at man ikke sammensætter disse to Thing af absolut uforenelige Elementer; men saadanne Elementer bør ikke findes i noget vel udviklet Folk. Derimod er det en Mangel ved Sammensætningen, som den ærede Taler syntes at foretrække, at begge Kamre udgaae fra den selsamme Klasse af Vælgere og under de selsamme Indflydelser som ved Folkethingvalgene. Kunsten er, da vi mangle et Aristokrati, af hvilket vi kunne sammensætte et Overhus, den: at sammensætte dette saaledes, at ikke netop de selsamme Indflydelser, som maae være afgjørende, idetmindste for den største Deel af Folkethingvalgene, ogsaa blive afgjørende for Landstingsvalgene; deraf følger ikke nødvendigt, at Thingene ikke skulde kunne komme overeens, men det er en nødvendig Betingelse for, at der kan foregaae en grundig og alvorlig Drøftelse imellem dem. Hvor Thingene forud ere enige, bliver Drøftelsen, som det ærede Medlem erklærede om Grundlovsagen, ikke alvorlig: en Tørrer staaer op og holder en Tale, og saa stemmer Thinget derefter. Den alvorlige Drøftelse udfordrer, at Sagen maa sees fra forskjellige Sider; men det bliver ikke Tilfældet, naar Thinget er sammensat af Repræsentanter for een Klasse alene, som mere eller mindre have den samme Opfattelse af de offentlige Forhold. Hvorvidt nu det nye Landsting vil gjøre fuldkommen Tyl-

best, skal jeg slet ikke inblade mig paa; det vil enhver af os kunne have sin Mening om, og det kan forsaavidt være ligemeget, om vi blive enige derom, naar vi kun ere enige om een Ting, nemlig at det nu er nødvendigt at tage Forslaget, som det foreligger, for at gjøre Ende paa den Forfatningsstrid, der ikke uden de største Ulemper og Ulykker for vort Fædreland kan fortsættes længere.

Formanden: Den ærede sidste Taler er allerede ikke berettiget til at betegne, hvad der er sagt her i Salen, som et skammeligt Misbrug af Ord. Jeg skal tilføie, at, dersom den 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Hasle) har benægtet Rigsraadets bevilgende Myndighed paa dets Omraade, saa har jeg ikke hørt det saaledes.

Hasle: Jeg vil kun gjøre et Par korte Bemærkninger, som det sidste Foredrag har givet mig Anledning til. Der blev sagt, at det var en Misforstaaelse af mig, naar jeg sagde, at der fra Udlandets Side var stillet Forbringere med Hensyn til Repræsentationens Sammensætning. Det har jeg egentlig heller ikke paa staaet, uagtet det er sagt af vore Modstandere, om ikke i denne Sal, saa andetsteds, at det var en Nødvendighed, at Landstinget blev sammensat anderledes af Hensyn til Udlandet. Derimod har det ærede Medlem sagt, at det Hensyn, der skulde tages, var, at vi skulde ende Striden, fordi nu vare vi til Ratter og til Spot — eller det var et lignende Udtryk, der blev brugt, — for hele Europa ved vor uendelige Forfatningsstrid, som af Preussen blev kaldt permanent Anarchi. Naar det ærede Medlem har rettet den Behreidelse mod mig og mine Venner, saa troer jeg, at det er ubesøiet, dersom han ikke vil rette den samme Behreidelse mod sig og sine Venner. Naar han vil gennemgaae denne Sags Historie, vil han see, at der fra vor Side har været fuldstændig Enighed, og at der har været vedtaget Forslag, som vore Modstandere saa senere have faaet forcastede. Jeg troer derfor ikke, at vi fra nogen Side skulle lade de Andre høre, at Striden trækker sig længe ud. Jeg troer, at vi derimod maae sige, at den Æne er heri ikke bebre-